

Christus-bewustzijn

Oorspronkelijk was de leer van de Christus bij de eerste christenen gericht op het innerlijk, op de vernieuwing des harten, dit ter inwijding om de inwendige mens bekend te maken met -en te bevrijden van- zijn 'boze' natuur. Dan werd men een gezalfde (christos = gezalfde), een christen in Christus.

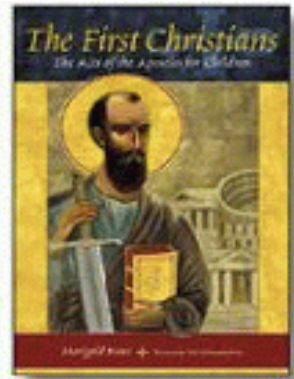
Johannes 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een iegelijk, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve.

Ezechiël 18:31 Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels?

Dat vernieuwde innerlijke hart zal vorm geven aan het uitwendige, de nieuwe mens. Na berouw (overtuiging van zonden) volgt bekering of beterschap. De christelijke kerk begon reeds in een zeer vroeg stadium de leer van Christus **uiterlijk** op te vatten, zónder dat er vooraf een innerlijke regeneratie had plaats gevonden. De vroege kerkvaders hielden de leer van Christus geheel uitwendig, zónder de vernieuwing van geest en hart, dus buiten het hart om. Daartoe

voerden zij het leerstuk in van het plaatsvervangend zoenoffer van Jesjoea. Denk aan Anselmus (kerkvader 1033-1109). Zoals de dierenoffers de zonden der Israëlieten zouden hebben verzoend, die tegen de wetten van Mozes waren begaan, verzoenden, alzo werd nu geleerd dat de zonden die begaan waren tegen de Wet van Jahweh door het mensenoffer van Jesjoea verzoend zouden zijn. In werkelijkheid worden immers geen zonden verzoend door dierenoffers, noch

door een mensenoffer! Deze uitwendige leer van Christus werkte lijdelijkheid en formalisme in de hand. Men hoefde niet zélf meer te strijden om de enge poort in te gaan, want dat had 'Jezus' reeds voor

hen gedaan. 'Jezus' had álles volbracht voor de mensen en had in de hemel alle plaatsen bereid voor hen die dit geloofden en aannamen. Het komt er op neer dat men alleen met zijn verstand het leerstuk der verzoening door voldoening met de plaatsvervanging voor waar hield. Op deze wijze vervreemde de vroege kerk geheel van de innerlijke Christus-kracht en maakte er een karikatuur van. Men legde veel teksten in de Bijbel verstandelijk uit, slechts gericht op het uiterlijke, zónder vooraf het innerlijke leven in cultuur te brengen, dat is zichzelf te verliezen, te sterven aan de wet, om als een Christos (=Gezalfde) op te staan tot nieuw leven. Vandaar dat men het innerlijk kwaad niet meer kende, om er daarna afstand van te nemen en er tegen te strijden. De vroege kerkvaders kenden het echte zeer van hun hart niet meer en gingen het gewone kwaad benoemen als zijnde 'erfzonde', iets dat men geërfd zou hebben van Adam, waaraan men zelf niets kon af- of toedoen. In naam bereidde de kerk de mensen nog wel voor op de hemel, terwijl men in werkelijkheid de mensen onwetend hield over het kwaad. Ja men zette de mensen somtijds aan tot oorlogen in de naam van Christus. Het is dan ook dát zeer veruiterlijkte christendom wat de West Europese volkeren in cultuur heeft gebracht in de naam van Jezus, hoewel het Zijn leer niet meer kende noch praktiseerde. Men

Voorstelling van de hel

belastte de mensen met zware lasten, die men zelf niet wilde tillen, als: de leer der erfzonde, de leer der verkiezing/verwerping, het bestaan van een fysieke duivel en een hel waar mensen tot in alle eeuwen gepijnigd zouden worden in het vuur, en een voorburgt, etc..

Eeuw in eeuw uit is het 'christen-volk' gebukt gegaan onder de overheersing van een veruiterlijkt systeem dat het innerlijk Christus-bewustzijn vaarwel had gezegd. Men leefde zelf als clerus in illusies en men liet het volk eveneens leven in illusies en bespiegelingen.

Illusie is de wereld van de schijn, de schijnwerkelijkheid, de betoverende wereld die niet echt bestaat. Hoe kunnen mensen erin geloven? Dat kan, doordat onze zintuigen indrukken opvangen, die omgezet worden tot impulsen in ons bewustzijn. Ons bewustzijn selecteert deze impulsen, en uit die selectie bouwen wij vervolgens als mensen onze verwachtingen op. Het blijkt jammer genoeg dat de menselijke verwachtingen die op deze wijze opgebouwd zijn veelal erg teleurstellen. De mens aanvaardt bepaalde zaken als waarheid. Vergezeld van illusies rond deze 'waarheid' bestrijden mensen elkaar op het heftigst, waarbij het eigenbelang vooropgaat en men voor zijn eigen parochie strijdt. Heel deze 'schijn-werkelijkheid' verdwijnt meestal bij erge ziekte of de dood. Dan valt het masker af en trekken de nevels op, te laat om nog tot ware inkeer te komen. De wáre werkelijkheid waarop de dood geen grip heeft, heeft men intussen niet gekend. De grens tussen illusie en werkelijkheid is voor de meeste mensen onzichtbaar. Hierdoor komt het dat men de Goddelijke waarheid niet ziet noch kent. De geestelijke dingen zijn hem dwaasheid,

zie: 1 Corinthiërs 2:14 Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

Illusies misleiden ons. Hoe worden wij echter daarvan verlost? Illusies worden nooit werkelijkheid. Hoe komt het dat ons verstand verduisterd is en wij de illusies niet doorzien?

Efeziërs 4:18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten;

De mensheid zoekt nog wel naar vernieuwing, naar nieuwe wegen, om los te komen van zijn waan. Echter, de mens is honkvast en zet alles voor zijn leven in, om het niet te verliezen. De mens wil het nieuwe leven in Christus wel aanvaarden, maar dan met behoud van het oude. En dat gaat niet. Die twee verdragen elkaar niet. Nieuwe wijn moet in nieuwe lederen zakken!

De mens wil uit de kringloop van zijn illusie niet worden bevrijd, maar erin worden gestaafd. Hij wil rond blijven cirkelen in zijn eigen tredmolen, de wereld van zijn illusies. De waan is de gevangenis waarin hij is geacclimatiseerd, waarin hij zich 'veilig' voelt, hoewel onzeker en bedreigd. In zijn leven krijgt elk mens roepstemmen, voldoende om van richting te veranderen, om uit zichzelf te treden, om vernieuwd van geest te worden, om verlicht te worden met de bovennatuurlijke werkelijkheid. De mens wandelt als in een (waan) beeld, zie Psalmen 39:6 (39-7)

Immers wandelt de mens als in een beeld,

Het is juist de godsdienst die de meeste waan geeft aan de mensen. Zodra mensen godsdienstig worden slaat de waan toe. De mensen krijgen goede gedachten van zichzelf. Zij beweren dat een mens dat niet van zichzelf heeft, nl. de verbeterde inzichten, geloof in de Bijbel, een beetje zelfkennis en zondekennis, etc. Zij denken dat God hen alsnu gunstig gestemd is. Alzo drijft de waan hen tot grote hoogten, zodat ze gaan denken dat ze levendgemaakt en wederom geboren zouden zijn.

Men spreekt in de orthodox bevindelijk-gereformeerde kringen over een 'eerste stilzetting', waarbij men tot zichzelf zou komen. Dat noemt men abusievelijk de 'levendmaking of wedergeboorte', waarbij de mens in feite álles vanaf Gods kant geschonken zou krijgen. Zelf weet men nog niets van Christus, noch van ware zelfkennis, maar dat zal nog volgen, 'daar God niet laat varen de werken Zijner handen', zo redeneert men. Hun hoop en verwachting is filosofisch gegrondvest.

De waan drijft velen tot ongekende hoogten, waarbij er voor hen nagenoeg geen weg terug leidt. Alleen Jahweh, die in onze duisternis licht schept in Christus, kan deze waan verdrijven. Dat licht brengt ons tot de realiteit en verschaft een onwankelbare zekerheid in ons. Niet dat het ware geloof en haar zekerheid geen versterking nodig heeft. Dat is vanzelf.

Wanneer in een donkere kamer een kaars wordt aangestoken is er licht. Dat is een allesbeslissend moment van omkeer. Wanneer er nog meer kaarsen worden aangestoken wordt het alleen maar lichter en lichter. Het was de eerste kaars echter die de duisternis doorbrak en verdreef! De eerste geloofsactie is het omhelzen van de Christuskracht, het bewust worden van onze redding door JHWH. In Hem wordt men zichzelf bewust, leert men kennen wie men is.

Er heerst tegenwoordig in veel kerken nog dezelfde geest van veruitwendiging, zoals deze er reeds in de vroege christelijke kerk aanwezig was. Men mag lidmaat worden en belijdenis des geloofs doen, nadat men een aantal catechisaties heeft gevolgd, en nadat men ja heeft gezegd op een paar vragen uit Voetius (Gereformeerd professor theologie te Utrecht 1568-1648). In een enkele bevindelijke kerk laat men de nieuwe leden zelfs belijdenis doen van 'de leer die alhier geleerd wordt'. Dit alles heeft niets meer te maken met de wáre belijdenis des geloofs, dat een hartenzaak dient te zijn. Vandaar dat men als belijdend lid niet eens bekeert behoeft te zijn. Daarbij mag wel aan de kinderdoop worden deelgenomen, maar nog niet aan het Avondmaal.

Bewustzijn

Van bewustzijn hangt álles en álles af in deze wereld, zowel maatschappelijk als individueel. Letterlijk álle problemen in deze wereld lossen zich op wanneer wij ons bewustzijn verruimen. Bewustzijn is hét ene antwoord op al onze problemen. Doordat wij

verduisterd zijn in ons bewustzijn, is verlichting onmisbaar. Ons bewustzijn beïnvloedt alles in en rondom ons. De Japanse professor Masaru Emoto schreef een boek over zijn experimenten met water. Hij fotografeerde de kristallen tijdens bevriezing van water. Hij toonde aan dat ons taalgebruik en ons leven van invloed zijn op het geheugen van water. Het water geeft ons boodschappen door via de kristalvormen. Water verandert onder invloed van informatie, o.a. door muziek, zang, spraak, gebed, etc. Ons lichaam dat voor 70% uit water bestaat reageert dus net als gewoon water. Water is van levensbelang voor energie- en informatie overdracht. Het is

dan ook wel degelijk van belang dat wij kwalitatief hoogwaardig water drinken. Er bestaan op de markt water-vitalisatoren, gebaseerd op de principes van Victor Schaumacher, die goed houdbaar drinkwater leveren, zonder schadelijke trillingsfrequenties. Dan heeft water een hoge bio-energetische waarde van ongeveer 33.000 Bovis. Wanneer water in een natuurlijke staat verkeert, laat het ons zien hoe en in welke richting het wil stromen. Die loop der natuur moeten wij niet willen corrigeren, maar deze gewoon haar gang laten gaan. Kijk maar hoe het water uit en van de bergen in beekjes naar beneden stroomt. Bij de oorsprong van een beek heeft het water een temperatuur van vier graden Celsius. Dan is het water op z'n zwaarst en van de hoogste kwaliteit. Zodra water aan zonlicht wordt blootgesteld, wordt het moe. Elke rivier die op natuurlijke wijze kan stromen, bouwt een energiestroom op, die tegen de richting van het water ingaat. Vissen gebruiken deze energiestroom wanneer ze stil in het water liggen, of indien ze tegen een waterval in zwemmen, zoals forellen. Water dat door rechte buizen of door kanalen loopt, verliest zijn energetische waarde. Wanneer water zich wervelend kan bewegen, wint het zijn levenskracht weer terug. Deze kracht meet men in de zogenaamde Boviswaarde, dat is het energieveld

rond iets. Een gezond mens heeft een Boviswaarde van 6500. Water in bergbeken heeft ongeveer 8000 Bovis, terwijl leidingwater slechts 100 tot 4000 Bovis heeft.

Zie www.nulpuntenergie.net/watervitaliseren.htm

Water heeft dus een geheugen, neemt geluiden uit een omgeving op en reflecteert deze. Nu begrijpen wij dat de mens die voor 70% uit water bestaat een informatie-drager is. Maar ook de aarde is een informatie-drager, daar de aarde voor 70% bedekt is met water. In de aarde is ook veel grondwater aanwezig.

Ons hart is een pomp, en het bloed wordt door ons gehele lichaam gepompt en moet heel vitaal zijn. Daartoe heeft ons hart zijn speciale vormen gekregen, zodat het bloed in een lemniscaat-vorm wordt rond gepompt, o.a. om een zo hoog mogelijke energetische waarde te verkrijgen.

Het Hart

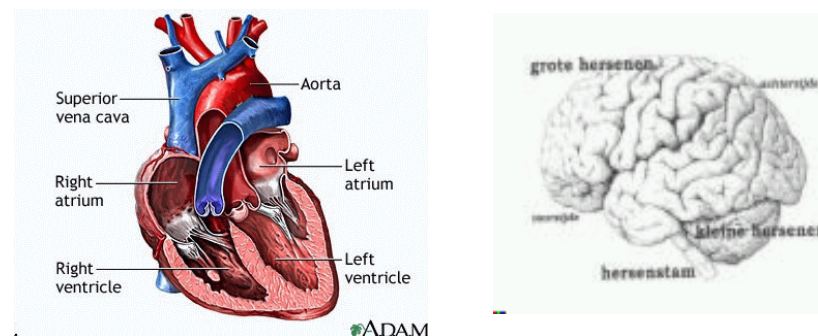
De mens is een eenheid, bestaande uit vele onderdelen. Het hart is een onderdeel van ons lichaam, en wel een heel speciaal onderdeel. In de Bijbel komt het hart van de mens dikwijls ter sprake. Op allerlei wijzen wordt het hart benoemd, zodat we soms zouden denken dat het hart veel meer is dan maar een pomp die het bloed door ons lichaam laat circuleren. Het wonderlijke van de Bijbeltaal is, dat de moderne wetenschap vandaag de dag deze taal bevestigt!

In de Stanford University in de USA heeft men ontdekt dat bij een baby tijdens de zwangerschap het hartje reeds tikt nog voordat de hersentjes gevormd zijn. Het hart is van hoofdbelang in ons natuurlijk én in ons geestelijk leven.

Met het hart gelooft men ter zaligheid, en met de mond (hersenen) belijdt men ter zaligheid, zie Romeinen 10:10.

Waar intelligentie vandaan komt is en blijft een grote vraag. Ontdekt is dat er in ons hart een soort brein (bewustzijn) aanwezig is, ongeveer ter grootte van 40.000 (hersenen) cellen. In onze hersenen zit

echter ook een stukje van onze hart-erotie. Er is wisselwerking, daar in ons hart een stukje zit van het intellect van onze hersenen. Hart en hersenen staan met elkaar in verbinding. Op de Stanford University heeft men een machine ontwikkeld die via computers de bioritmen van een mens toont.

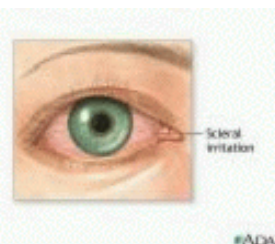
De Kogi's¹ spreken een speciale taal en kennen deze als 'hart-taal'. Het schijnt dat er vóór de Babylonische spraakverwarring slechts één taal was, die veel met de Kogi-taal overeenkomst vertoont. Die taal zijn we kwijt. Bij onze taal en spraak komt eerst de gedachte vanuit de hersenen, die de woorden controleren. Op de Kogi-wijze komt het spreken regelrecht vanuit het hart. Dat zijn woorden van de geest, niet van de hersenen. De woorden die vanuit de hersenen voortkomen kunnen anders worden geïnterpreteerd. De woorden vanuit het hart zijn onvervalsbaar. Het is de gevoelstaal die spontaan ontstaat én begrepen wordt. Het is ook wel de intuïtie vanuit het hart genoemd.

Mogen wij dit zien als wat er in Lucas 17:21 over het Koninkrijk Gods wordt gezegd, dat het binnen in ons is? Zie ook Romeinen 14:17. Het is niet uitwendig door ons oog waarneembaar, maar wel

¹ Een stam in Zuid Amerika, zie: <http://www.crystalinks.com/kogi.html>

inwendig in het hart aanwezig. Voor de oog-waarneming verborgen (parateresis), maar wel zichtbaar met de ‘ogen van ons hart’.

Ons oog en onze hersenen behoren tot het vleeselijke lichaam, dat als leugenachtig wordt bestempeld in de Bijbel. Ons hart herbergt een stukje geest-vonk, waar de waarheid zetelt. Dat is het Christus-bewustzijn in ons. Het woord kristalliseren heeft hiermee te maken. Het Christus-bewustzijn moet wakker worden, moet ontwaken, kristalliseren. Dan zingt men het uit met de psalmist: ‘Mijn hart o Hemelmajesteit, is tot Uw lof en dienst bereid!’

Zoals gezegd leefden oude culturen vanuit het hart. Alle creatie ontstaat eveneens oorspronkelijk vanuit het hart. Dat is van lieverlee verschoven van het hart naar boven, naar de hersenen, via de rede en logica. Wat vanuit het hart wordt geschapen, krijgt daarbuiten vaste vorm. Wij mensen leven in een soort holistische wereld, dat is de wereld waarin de waan heerst. De échte werkelijkheid schuilt in het hart en in de buik. Het hart vibreert, en vibratie is energie. Deze vibratie gaat terug tot de oer-vibratie die aan de schepping ten grondslag ligt. Het is de trilling van het Goddelijke, van de Almacht. Ons verstand staat ons veelal in de weg om geheel vanuit ons hart te leven. Dat is een grote handicap. Wij zijn niet in overeenstemming met de vibratie der schepping, die soms razendsnel gaat. Wij moeten weer dat juiste vibratieniveau verkrijgen, vanuit het hart gaan leven, om de nieuwe wereld te verkrijgen.

De mens is wat hij eet. Voeding is uitermate belangrijk, vandaar de spijswetten die ons zijn gegeven als instructieboekje. In de Kaukasus leven een groep mensen die heel oud worden en geen kanker kennen. Een Amerikaanse arts deed aan kanker-onderzoek en bestudeerde deze groep. Hij kwam erachter dat deze mensen samen

met de vrucht ook de pitten of zaden opaten. Daarin ontdekte hij een bitterstof, die hij Amygdalin noemde, ook wel vitamine B-17 of Leatril. Die stof is kankerdodend en vitaliserend. Ook de grond is uitermate belangrijk waarop wij ons voedsel verbouwen. Fulvic acid is een stof die in goede mest zit, ook wel mono-atomic-goldpowder genaamd (ormus of manna). Zie onze brochure nr. 382.

Het hart wordt in de Bijbel vele malen gebezigd. Ook onze taal kent veel woorden waarin het hart ter sprake komt. Denk aan de woorden: hartverwarmend, hartelijk, hartverscheurend, hartzeer, iets ter harte nemen, goedhartig, harteloos etc.

Zie de volgende teksten: Genesis 8:21, Psalm 33:11, 12:3, 51:12, 81:13, 101:5, 90:12, 119:1,2.. Exodus 14:17, 35:10, 36:1. Deuteronomium 29:4, 1Samuel 16:7. 1Koningen 3:9. Spreuken 11:20, 12:8. Prediker 3:11, 7:4, 9:3. Jesaja 51:7, Jeremia 14:14, 17:1,9, 24:7, 32:39. Ezechiël 11:19. Daniël 4:16, Zacharia 7:12. Mattheus 5:8, 11:29, 15:18, 12:33. Lucas 2:51, 24:32, Handelingen 5:33.

Paus Benedictus erkende dat Rome niet weet waar de mens vandaan is gekomen, en wat de mens in feite is, en waar de mens na zijn dood naar toe zal gaan. Dat impliceert dat Rome de mensen eeuwenlang heeft voorgelogen, door hen te zeggen dat zij in Adam en Eva erfelijk belast zouden zijn, en vandaar zo zondig. Daarbij dat God uit de mensen een klein restje zou verkozen hebben om naar de hemel te mogen gaan, terwijl de grote meerderheid naar de hel zou worden verwezen. Rome is kennelijk het spoor bijster.

De mens is echter uniek van afkomst, hoewel die afkomst bedekt is met een sluier. De mens heeft organen, en zoals wij zagen is het hart van de

mens het meest belangrijke orgaan, een zeer krachtige spier-pomp. Het unieke van deze spier is dat hij niet verouderd, zelfs niet na 100.000 maal kloppen per dag. De linkerzijde van ons hart is het grootst en krachtigst en pompt het bloed door ons lichaam. De rechterzijde is minder groot en minder krachtig, om het bloed door de longen te pompen. Ons hart voorziet ons lichaam van verse energie via het bloed en de longen. Daardoor spreekt men wel van energie als informatie. Informatie is zoveel als kennisvorming, waardoor wijsheid en/of dwaasheid ontstaat. Het unieke van elke hartcel is dat deze een eigen hartslag heeft, terwijl andere lichaamscellen slechts vibreren of trillen. Ons hart telt miljoenen cellen, die als één groot concert tezamen de éne hartklop uitmaken. De hartcellen kunnen met elkaar communiceren zónder fysieke hulpmiddelen. Onze andere lichaamscellen communiceren ook wel met elkaar, maar dan via zenuwdraden. Ons hart is echter uniek en is de grootste generator (opwekker) en omvormer van ons lichaam en van de zielenenergie. Dit om mechanische energie om te zetten in elektrische energie. Ons hart pulseert en zendt golven van info-energie uit door ons gehele lichaam. Onze hartklop is hoorbaar, voelbaar en zichtbaar, en is de weerslag van de Goddelijke levensenergie, van het mysterie van ons leven. Daar, in ons hart, spreekt zich het Goddelijke uit op de meest wonderbare wijze, via elektra als medium. Elektra is het 'zilveren koord', waarmee wij aan JHWH verbonden zijn. Ons hart heeft een groot elektro-magnetisch veld, dat ongeveer 5000 maal sterker is dan het elektro-magnetisch veld van onze hersenen. Ergo, ons hart is een fenomenale lichtbron, waarvan het licht in wezen feller zou schijnen dan van de zon. Ons hart waarin de Godsvonk aanwezig is kan op het Goddelijk licht reageren, dat als brandstof ons gehele hart en bestaan als in vuur en vlam zet. Deze energie of kracht wordt wel de 'Christus-kracht' genoemd, ook wel de 'heilige Geest'. Het opvlammen, het bewust worden, het vernieuwen van ons hart, wordt wel het indalen van de Christus-kracht genoemd, het vervuld worden met de heilige Geest.

Het is de Christus-kracht die klopt op de deur van ons hart, met de vraag om zelfovergave, om daarin te mogen wonen. Die hartklop en vraag geschiedt ongeveer 40 miljoen keer per jaar, zonder dat de meeste mensen het merken!

In onze hersenen zetelt ons Ik, het streven om lichamelijk zelfbehoud. Daartegen valt niet te redeneren. Ons ik volgt de natuurwet en is doof voor de wet van de Geest. Ons ik kan niet bevatten dat in het verlies van ons eigen ik de winst van het volle leven opgesloten ligt. Ons ik is beangst om zich over te geven. Dan ontstaat de worsteling, de actie, de tegenstand. Ons ik mag echter niet heersen, maar moet dienaar zijn in een samenwerkingsverband. Dat staat afgedrukt in ons hart, in de cellen van ons hart, alleen verstaan wij het meestal niet. Ons hart moet weer gevuld worden met zuivere informatie, waardoor kennis en ware wijsheid. Dan komt de energie om onszelf over te geven, waardoor rust ontstaat en angst verdwijnt. Dat maakt ons stil, eenswillend met JHWH, om in de stilte de Goddelijke kracht te ontvangen. Niet dat wij door onszelf op mechanische wijzen tot zelfovergave kunnen komen. Dat ontstaat slechts door aanraking van het Goddelijke. De vonk in ons hart, en de brandstof van Boven, zorgen tezamen voor de explosie!

Ons hart blijkt ook een belangrijke rol te spelen om ons eigen DNA te beïnvloeden, zodat zelfs de genetische code zich kan wijzigen. Het DNA rolt zich op en af onder beïnvloeding van het ritmische electromagnetische veld van het hart. Duidelijk is dat een positieve levenshouding onze gezondheid bevordert, vanwege de op het hart gerichte emoties als liefde en zelfovergave. Ons DNA produceert ook geluid en het reageert op geluid. DNA reageert het sterkst op liefdevolle woorden. Dat geeft innerlijke rust, aldus een artikel in het blad *Frontier* van oktober 2006, geschreven door Saskia Bosman. Ons hart kan zelfs gewichtloos worden door middel van het eten van mono-atomische goudpoeder. Dit vinden wij afgebeeld op oude tekeningen uit Egypte, waarop te zien is hoe men het hart

uit een gestorvene heeft genomen en op een weegschaal heeft gelegd, met aan de andere kant van de weegschaal een veer. Wanneer het hart alsdan zo licht is als het veertje, wordt geacht dat de gestorvene geschikt is voor zijn reis naar de sterren (de hemelse gewesten).

Dr. P. Pearsalls boek 'Het geheugen van het hart' is heel interessant. Het hart is volgens de schrijver de voornaamste energiecentrale van ons lichaam. Het hart draagt een code in zich van onze levensgeest. Het hart kan denken, is het krachtigste orgaan (spier) in ons lichaam. Bij een harttransplantatie reist iemands 'zielsinhoud' mee. Al onze lichaamscellen hebben een geheugen. Bij oude natuervolkeren waren deze zaken bekend. Om aan de weet te komen welke hart-energie wij hebben en uitstralen, moeten wij aan anderen met wie wij samenwerken, vragen wat hun mening is. De oude natuurreligies bezagen het hart tegelijkertijd als stof én energie, deeltjes én golven, aldus Pearsall.

Intuïtie

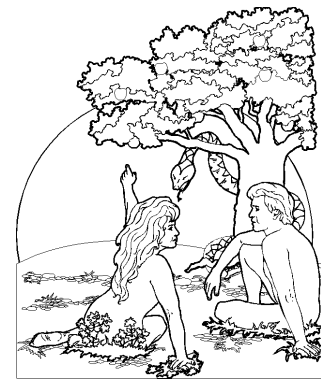
Onze intuïtie wordt wel ons 'tweede brein' genoemd. Intuïtie heeft te maken met aanvoelen, met ingeving. Algemeen wordt door de mensen kennis hoger gewaardeerd dan gevoel. Soms lijken gevoelens of eerste indrukken lastig en ongerijmd. Later blijken deze soms heel waardevol te zijn. Niet alleen ons hart, maar ook onze buik of ingewanden hebben een zelfstandige functie, een zelfstandig functionerend zenuwstelsel. In onze buik zit een zelfstandig centrum, dat dingen waarneemt op een geheel eigen wijze, verschillend van onze hersenen. Onze hersenen schieten dikwijls tekort om antwoorden te geven op moeilijke kwesties. Dan rest ons slechts ons innerlijke gevoel, waarbij men passief moet worden om te begrijpen wat het antwoord zal zijn. Hierbij is stilte en vertrouwen

Een orkaan, middenin het oog

noodzakelijk, wat in onze haastige tijd bijna onmogelijk lijkt. In het midden van een orkaan is een oog, waarin het volkomen stil is. Dat is de diepste stroom of cirkel in ons leven van ons hogere zelf, het innerlijk oog waarmee wij moeten schouwen. De Bijbel spreekt in sommige gevallen over onze ingewanden, buik en intuïtie. Zie Genesis 43:30, 1Koningen 3:26, Job 30:27, Hooglied 5:4, Jesaja 16:11, Jeremia 4:19.

Adam en Eva mochten niet van de boom der kennis des goeds en kwaads eten. Verstandelijke kennis is immers een voortbrengsel van onszelf. Toen Christus aan Paulus werd geopenbaard, zei hij dat hij terstond niet meer te raden ging met vlees en bloed (de verstandelijke kennis), Galaten 1:16. Onze verstandelijke kennis kan een illusie of hersenschim zijn. Adam en Eva waren oorspronkelijk geestelijk onschuldig. De boom der kennis van goed en kwaad leek hen de juiste informatie te zullen verschaffen. Dat was begeerlijk, want de mens wil weten, ook al is het foutief. Zij kwamen ermee bedrogen uit. Het ware kennen of keuren tussen goed en kwaad zit niet in ons verstand, maar in ons hart en in onze buik. Verstandelijke kennis kan groeien als een boom, waarin veel takken en bladeren kunnen ontstaan. In ons verstand groeit de illusie of fantasie als een boom, als een fata morgana of luchtbespiegeling. Dan gaat onze fantasie met ons aan de loop, en het einde is bedrog.

Adam en Eva hadden niet met hun verstand moeten overleggen, om de beslissing te nemen op de voorstellen van Nachash in te gaan. Hun intuïtie werd door hun verstand en begeerte het stilzwijgen opgelegd. Zij wilden proefondervindelijk erachter komen wat de

kennis (procreatieve-kennis) was, wat het weten inhield. Of dat nu op waarheid of op leugen berustte deed er kennelijk niet toe. Dat is aan de toestand gelijk als van een klein kind dat zich waagt over een dun laagje ijs, en er dan doorzakt. Sindsdien heeft het nageslacht van Adam en Eva de parasiet van het 'kennen door middel van verstandelijke overlegging' in zich opgenomen en er zich door laten leiden. De wet van Jahweh stond niet in hun verstand gegrift, maar in hun hart. Daar hebben zij niet naar geluisterd. Het herstel volgt, en dan zal de wet van Jahweh weer leven vanuit het hart der Israëlieten waarin deze geschreven staat, Jeremia 31:33. Ook het kwaad komt voort uit het hart, zie Jesaja 59:13 en Mattheus 15:19. Abraham kende en leefde naar de wet(ten) van Jahweh, vanuit zijn hart, ook toen de wet(ten) nog niet door Mozes waren gegeven aan het volk Israël, Genesis 26:5.

Pascal

Blaise Pascal liet ons het volgende na:

' Alle godsdienstige waarheden gaan de verstandelijke zekerheid zonder meer te boven. Het geloof met de zekerheid is een gave Gods. Het christendom heeft even zovele kenmerken van zekerheid als wat in de wereld voor het meest onbetwifelbare wordt gehouden.

De natuurlijke mens in de wereld verraadt zich in de tweeslachtigheid van al zijn vermogens. Tussen weten en niet-weten, tussen zekerheid en onzekerheid zweven wij in het midden. Niets is vast, niets is duurzaam in ons leven. Ons bestaan hangt voortdurend af van een serie oorzaken die wij in haar onderling verband niet kunnen overzien. Onze eigenliefde belemmert ons het juiste zicht in onszelf' .

Wij hebben daarom houvast nodig, het ware schouwen met ons innerlijk oog, de vernieuwing des harten, een Gode toegewijd leven. Dat dachten de labadisten ook te kunnen leiden. Er zullen best goede gelovigen onder zijn geweest. John Locke schreef als filosoof in 1684 over de labadisten dat dezen van zichzelf dachten dat in hen méér zuiverheid schuilging dan in anderen, en dat zij zo ongeveer in hun eigen ogen de enigen nog waren in den lande die de weg ten

hemel bewandelden. Zij leefden afgescheiden van de wereld in het Friese Wieuwerd in een kasteeltje, van 1675 tot 1725, genaamd Walta-state. Een groot deel van de leden was van adel of hogere komaf. Ze riepen tegen elkaar: *'Wat is het goed om tussen de kinderen van God te leven'*. Zij stonden aanvankelijk het celibaat voor. Mogelijk omdat Jean de Labadie ooit bij de Jezuïeten was aangesloten en tot priester was gewijd. Toen opeens in het kasteeltje één van de vrouwen toch zwanger bleek te zijn van de grote voorman Pierre Yvon, vond men in de Bijbel plotseling voldoende gronden om het huwelijk weer in te voeren. Daarna trouwde Jean de Labadie als 61 jarig man met de 22 jarige Lucia van Sommelsdijk. De labadisten noemden hun gemeenschap 'l'oeuvre de Dieu' (hulde aan God). De bekende eerste vrouwelijke studente Anna-Maria van Schurman voegde zich ook bij de labadisten. Zij was een buitengewone knappe en begaafde vrouw. Het kasteeltje was eigendom van de drie gezusters Van Sommelsdijk. Hendrik van Deventer was een heel bekwaam arts en geldschietter van de labadisten. Later verliet hun aantal van 300 naar 30, waarna de arts erop aandrong de gemeenschap maar op te heffen. In 1725 verliet de laatste labadist Wieuwerd.

Wij leren hieruit dat het geloof niet een voet te hoog dient te zitten, niet slechts in ons hoofd, maar in het hart. Dat zal bij alle labadisten waarschijnlijk niet het geval zijn geweest. En ook dat het afgaan op innerlijke stemmen of visioenen velen op een verkeerd spoor heeft gezet.

Het wezen van het christen-zijn

De één zal beweren dat de Nieuw-Testamentische leer het wezen van het christen-zijn is. Een ander zal zeggen dat de geloofswaarheden van Jesjoea behoren tot het wezen van het christen-zijn. Allerwegen ziet men echter de leer van de christelijke kerk als het wezen van het christendom, waar Christus op de voorgrond dient te staan. Evenwel predikte Christus niet zichzelf,

maar Zijn hemelse Vader. Ook hield Jesjoea er geen christologie op na. Het Evangelie is geen leer, maar een blijde boodschap. Het vraagt van ons het doen van de wil van onze hemelse Vader, Hem lief te hebben met geheel ons hart en alle krachten. Dus met geheel onze inzet. Toch is het christen-zijn geen filosofisch stelsel dat men volgt. Het christen-zijn is een leven van bevrijding, de verlossing van de zonden en haar gevolgen. Het is het dienen van JHWH. Mensen hebben daar een religie van gemaakt. Religare is een Latijns woord dat 'verbinden' betekent. Het is het verbinden van mensen met elkaar in een organisatie. Dat is een dodelijke ziekte, want alsdan bepalen dogma's, geloofsbelijdenissen, verordeningen, kerkrechten, etc. het doen en laten der leden. Dat leidt tot een gestructureerde Godsbeleving, en niet tot de vrijheid die in JHWH is. Men is zijn hele leven lang druk met de kerk, met de organisatie, maar niet met het dienen van Jahweh, van onze hemelse Vader. Men is niet waarlijk vrij, en men ziet zelfs niet in dat men gebonden is. Zie Johannes 8:

31 *Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen;*

32 **En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.**

33 *Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden?*

34 *Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde.*

35 *En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk.*

36 *Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.*

Vandaar dat wij ons hebben af te vragen het hoe en waarom wij religieuze dingen doen. Wij mogen geen slaven van onszelf, noch van een systeem zijn. Wanneer mensen godsdienstig worden lijkt het wel of zij aan de drugs verslaafd zijn geworden. Ons leven krijgt echter een totaal andere wending wanneer wij tot onszelf komen en in volkomen zelfovergave ons toebetrouwen aan onze hemelse

Vader. Dan worden onze ogen verlicht, worden onze genegenheden omgepolariseerd. Dan gaat het nieuwe leven in JHWH als vanzelf. Het oude is voorbij, alles is nieuw geworden. Dan zien we het grote gevaar waarin wij verkeerden. Dan worden wij bewust dat de Christus-kracht door het geloof in onze harten woont. Het is daarbij een groot voorrecht als onze ogen opengaan voor onze ware identiteit, dat wij behoren tot de zogenaamd verloren stammen (schapen) van het Huis Israëls, dus Israëlieten zijn. Het bewust worden, dat wij ooit deel hebben gehad aan de verbonden en beloften, en daar nu door JHWH wederom deelgenoot van mogen zijn, is een geweldig surplus.

Zij in wie het Christus-bewustzijn tot volledige ontplooiing kwam, zullen het Godsrijk op aarde in werkelijkheid laten verrijzen. Dan worden wij scheppers van werkelijke cultuurwaarden, vanuit het hart, waar de Wet van Jahweh ingegrift staat.

Ontwaak dan en sta op uit de geestelijke doodsslaap en Christus zal over U lichten! Efezen 2:14.

